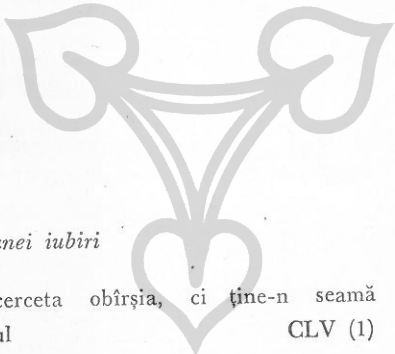

Sonetele unei iubiri

V

-
- Nu-mi cerceta obârșia, ci ține-n seamă
soiul CLV (1) 1
- Iubirea mea e trează ca un priveghi
de arme CLVI (2) 2
- Te miri că nu scot gheara să-mi sfîșii
bîrfitorii ? CLVII (3) 3
- Din clarul miez al vîrstei rîd tineretii
tale CLVIII (4) 4
- A cîta oară zorii mă prind fără de somn ?
CLIX (5) 5

La ce-mi slujesc de-acuma duh, faimă, fantezie...	CLX (6)	6
Dintre atâtea chinuri, venite-asupra-mi hoarde	CLXI (7)	7
Eu îmi clădesc sonetul în piscuri, o cetate	CLXII (8)	8
Din spulberul iubirii atît doar mai pot strînge	CLXIII (9)	9
Perechea este țelul, porunca sacră-a firii	CLXIV (10)	10
Iubita mea, ai suflet adînc întortocheat	CLXV (11)	11
Eu, ce trăiesc tot timpul printre semni- ficații	CLXVI (12)	12
Pe noi prietenia nu ne mai încăpu...	CLXVII (13)	13
Ne bate primăvara în inimi!... Să-i des- chidem	CLXVIII (14)	14
Coboară iarna... Ursa tot mai adînc se pleacă	CLXIX (15)	15
Sămînța nemuririi, iubite, e cuvîntul	CLXX (16)	16
Iubirea pentru tine-mi veni nu ca un fur	CLXXI (17)	17
Să n-ascuți ponegrirea, nici clevetiri mul- țime	CLXXII (18)	18

Te mistuie iubirea? Credeai că-i o păpușă	CLXXIII (19)	19
Îmi spui zaraf? Schimb versuri pe-o dragoste de aur?	CLXXIV (20)	20
Să fie dar Iubirea o mască a Durerii?	CLXXV (21)	21
Cu chipul tău pe masă, trudesce să mă inspir...	CLXXVI (22)	22
Mereu îmi vine-n minte un cântec ță- rănesc...	CLXXVII (23)	23
Spun unii de un ostrov vrăjit, pe mări, departe...	CLXXVIII (24)	24
Nu! gloria iubirii nu este îmbuibarea	CLXXIX (25)	25
S-a străduit natura ca omul să nu-i scape	CLXXX (26)	26
Oricât de drăgăstoasă ți-e iscusita limbă	CLXXXI (27)	27
Eu n-am fost niciodată ucenic	CLXXXII (28)	28
Mereu cerșim vieții ani mulți, așa,-n neștire	CLXXXIII (29)	29
Tu știi ce lung și aprig luptai ca să te capăt	CLXXXIV (30)	30
Nu mai hulesc, iubite, această tristă țară	CLXXXV (31)	31

Urîi perfecțiunea de cum te-am cunoscut	CLXXXVI (32)	32
Eu nu-mi ador în tine iubirea mea răsfântă	CLXXXVII (33)	33
Mă uit cum cade noaptea, aluzie la moarte	CLXXXVIII (34)	34
Nu m-au tîrît spre tine nici stearpa desfrînare	CLXXXIX (35)	35
Nu te-am putut cuprinde să fii numai al meu	CXC (36)	36
Am azvîrlit cu dreapta ale Ursitei zaruri	CXCI (37)	37
Mi-a-mbătrînit iubirea și gloria-i pe moarte	CXCII (38)	38
Așa cum zilnic hrana o mărunțim în gură	CXCIII (39)	39
Eu nu cred bucuria ce-mi trimiseși, capcană	CXCIV (40)	40
Tu mi-ai cules, iubite, pentru eternitate	CXCV (41)	41
Alungă vicleșugul și nu da crez poveții	CXCVI (42)	42
Nu-ți cer de loc credință, mi-e de ajuns iubirea	CXCVII (43)	43
Îți altoiseși firea pe glorie și trufie	CXCVIII (44)	44

Domniță a grădinii cu merele de aur	CXCIX (45)	45
Credeam că gelozia-mi va ruina iubirea	CC (46)	46
Iubirea-i neclintită? Îți schimbi numai iubiții?	CCI (47)	47
Iubirea mea se-ntinde în timp, a ta în spațiu	CCII (48)	48
Ne-nvăluia misterul unei iubiri de zei	CCIII (49)	49
Mi-a trebuit întreaga văpaie-a poeziei	CCIV (50)	50
Știu și-o voiesc; aceasta mi-e ultima viață...	CCV (51)	51
Te-ncununam cu gânduri de slavă și mister	CCVI (52)	52
Că m-ai trădat tot timpul nu-ți socotesc o vină	CCVII (53)	53
Să nu crezi că iubirea e numai vicleșuguri	CCVIII (54)	54
Eu nu-ți cer fericire, această toropeală	CCIX (55)	55
Mă-mbii doar cu o cupă de dragoste? Eu cer	CCX (56)	56
Nu mai cunoști această licoare cristalină?	CCXI (57)	57

Iar îți citesc răvașul, nu-ndeajuns de lung	CCXII (58)	58
Vrei să te smulgi din mine? Smulgându-mi ochii poate...	CCXIII (59)	59
De ce numai pe tine tu însuți te iubești?	CCXIV (60)	60
Tu îți vînezi iubiții tot ca pe cerbi, din goană	CCXV (61)	61
Tu ai numai ureche de-ți trebuie cuvinte?	CCXVI (62)	62
Iubirea este geniu: cum poți s-o pui în frîu	CCXVII (63)	63
Îți scriu sonete... rîvnă pitică și deșartă	CCXVIII (64)	64
Cum dragostea de tine mă vrea de veci sonor	CCXIX (65)	65
Am scris iubire? Iartă... citește: adorare...	CCXX (66)	66
Cînd să te-nnegrească, o clică bîrfitoare	CCXXI (67)	67
Iubirea ta, știu bine, e numai o minciună	CCXXII (68)	68
Acum pricep, noblețea i-o dulce putrejune	CCXXIII (69)	69
Tot timpul disperarea mie mi-a fost lu- mină...	CCXXIV (70)	70

Vei ști și tu că plînsul adesea e o rouă	CCXXV (71)	71
E drept că nu-ți adaug nimic; ba, dimpo- trivă	CCXXVI (72)	72
Ce nu-ți scornesc dușmanii cu negre guri flecure!	CCXXVII (73)	73
Nimica nu atinge iubirea mea curată	CCXXVIII (74)	74
Nu-ți spun nici un adio: cum n-ai mai exista...	CCXXIX (75)	75
Mă mir că sînt de-atuncea tot pur, ca o oglinză	CCXXX (76)	76
Mai legăna tristețe doar pieptul, ca o boare	CCXXXI (77)	77
Tu nu ești în iubire decît un trîntor, care	CCXXXII (78)	78
Ne îmbinăm cu-atîtea deosebiri... și știm pe	CCXXXIII (79)	79
Nu trîmbițele slavei și-a dragostei cimbale	CCXXXIV (80)	80
Mă lupt să scap iubirea de pățimașul trup	CCXXXV (81)	81
De mult eu simt în tine o rece deșertare	CCXXXVI (82)	82
Eu nu dau niciodată cu suliman iubirii	CCXXXVII (83)	83

Cu nobila Virtute nu ne culcăm... fugim	CCXXXVIII (84)	84
Bem pîn' la fund paharul... În drojdia iu- birii	CCXXXIX (85)	85
Să-mi vindec dorul, altor dureri cer lecuire	CCXL (86)	86
Cînd n-o mai fi nici urmă din noi în a- mintiri	CCXLI (87)	87
Surîd? Obişnuiţă... Cred c-aş putea chiar rîde	CCXLII (88)	88
Îmi scînteiază-n mîină azi iarăşi stinsa pană	CCXLIII (89)	89
Stric oare faimei tale? Îngăduie să-ţi spun	CCXLIV (90)	90

